

EDINOST

Glasilno Slovenskega političnega društva za Primorsko

sv. edinstvo je moč.

EDINOST izhaja 2 krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vsako leto je 3 gl., za polu leta 2 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorli in v Ajdovščini po 6 kr. — Narodne, reklamne in inserate projema Opravištva, via Terrate, »Nova tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Terrate« »Nuova Tipografia«; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav sodi; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Narodnost in država.

(Dalje.)

Po bitki pri Mohaču ste prišli obe kraljestvi, ogrsko in česko pod habsburško hišo. Ali česko plemstvo se je hotelo odtegniti Habsburžanom in je poklicalo v deželo Friderika von der Pfaiz. Prav zaradi tega je nastala vojna, ki se je krvavo in za Čehe nesrečno končala v bitki na Belej gori (l. 1620). Po tej osodopolnej bitki je vladala v Česki grobna tišina skoraj dve stoletji, mej tem časom pa so Čehi Avstriji dajali mnogo prvih uradnikov, generalov, učenjakov. Čehi so pa uže v začetku tega stoletja začeli zopet vzdigovati svojo narodno literaturo in s tem vzbujati tudi narodni duh; ko pa je prišlo burno leto 1848., tedaj so Čehi zopet na javnost stopili se svojim državnim in narodnim pravom.

Ako se je pri Čehih pokazalo, da niso mogli vzdržavati svoje samostalnosti, čemur glavni vzrok je bil skoraj neugoden geografski položaj, še bolj se je to pokazalo pri Poljaki.

Poljska država je bila najprej odvisna od nemško-rimskega cesarstva, potem je postala pod lastnimi vladarji ne le samostalna, temuč si je podvrgla celo mnoge nemške dežele, kakor Litavsko, zahodnje Prusko, Ermlandsko, in se je razširila proti vzhodu daleč notri v sedanjo Rusijo. Poljska je postala pod Piasti in Jagelonce najmočnejša severna država. Ko so pa leta 1572 Jagelonce izumrli, postala je Poljska volilno kraljestvo; poljsko plemstvo je volilo kralja in to je bil

uzrok največje demoralizacija, kajti revnejši plemiči so dajali se podmititi in zato so se razni slavohlepneži pospejali po poljskemu prestolu in zunanje države so imele lahko igro s poljsko veliko državo. Plemstvo je poljsko državo kmalo pripravilo na kant.

Poljski narod je vidno propadal in ni mogel tako junaško postopati, kakor česki Huziti. Še le ko je prišel v največjo sužnost in nesrečo, ko so evropske vlasti začele deliti poljsko državo, kakor kako medvedovo kožo, stoprv potem so se Poljaki zbudili in streznoli, ali bilo je prekasno.

Junaške vstaje Poljakov nam kažejo plemenit, a zapeljan narod. Uzrok propada je bilo plemstvo in Poljska ustava, ki ni zunaj plemstva poznala nobenega državljanstva in je iz domačih kmetov samih napravila največje sovražnike lastne narodne države.

Največje slovansko ljudstvo, rusko, pričelo je še le potem državno razvijati se, ko so Čehi in Poljaki, ta najbolj razvita slovanska ljudstva, začela propadati. Ruska država, najprej razdeljena v vse polno kneževin, katerim so vladali razni knezi, potem par sto let pod jarmom silnih Mongolov, povzdignola se je do neke evropske veljave še le potem, ko se je ruski narod osvobodil teh barbarov. Moskva je bila središče in zrna nove velike države.

Hitro se je vzdigovala moskovitarska sila in moč, male kneževine so ginevale zaporedoma, država se je začela na vse kraje tudi proti Aziji širiti, Rusi so postali vedno silnejši in so z vojsko podjarmili vse sorodne

in tuje rodove, kateri so jim bili na potu. Ko je pa prišla dinastija Romanov (1613) na ruski prestol, začela je za Rusijo doba najslabjega, še do tistih dob nepoznanega razvitka, katera doba je trajala do vojne na Krimejskem; ali ta vojna je hitri razvitek nekoliko ustavila in zadnja rusko-turška vojna je veliko državo še bolj oslabila. Pisatelj meni, da vsled nihilističnega gibanja v Rusiji zdaj začne ruska država še dalje bolj propadati, akoprem sam pritrjuje, da nihče ne more še zdaj soditi, kaj in kako bode s to velikansko državo.

Kakor vsi sovražniki Slovanov, stavi tudi g. pisatelj veliko nado v nihiliste, kateri niso nič drugoga, nego izraz bolezn, katero je slabo razumljena zapadna kultura vcepila v zdravo truplo in katera bolezen je tudi izbojazni pred ruskim kolosom bila importirana iz kulturnih središč zapadne Evrope, od koder nihilizem gotovo dobiva tudi svojo gmetno podporo.

Ali kolosalna država, v kateri prebiva zdrav in nadarjen rod, tudi ta atentat preboli in mi niti ne verujemo, da jo je nihilizem tako oslabil, da bi bila zadržana pri svojem kulturnem delu. Ali v Aziji je Rusija dokazala, da je najboljša kolonizatorična država; pogledjmo le v Sibirijo, kolika in kako lepa mesta, kolika kultura je nastala v onej severno-azijske deželi, v katero Rusija pošilja svoje kazence, posebno politične.

Ruski narod ljubi mirno delo, posebno pa poljedelstvo, zato pa je kaj izvrsten za kolonizacije, le škoda, da viši krogi ruskega društva, po-

sebno pa uradništvo in vojaštvo zadržujejo pravi razvitek tega nadarjenega naroda, ki pa ima pri vsem tem pred seboj velikansko kulturno misijo.

Mej tem ko je Rusija v 18. stoletji svojo silo nosila in se širila proti evropskemu zahodu, obrnola se je v tem stoletju z največjo hlastjo proti Aziji ter si tam podvrgla neizmerno dežele, katere sicer ne bode mogla tako hitro kolonizirati, kultivirati, ali način, kako Rusija napreduje mej onimi surovimi azijskimi narodi, je pač edini mogoč in najuspešnejši, kajti ona razpostavlja, prav po starorimskejši, naprej vojaške kolonije in te civilizirajo in ob enem tudi porusijo surove narode, katerim v začetku se silo imponujejo; torej je treba Rusiji na vsak način pripoznati veliko zaslugo, da srednjo Azijo odpira svetovnemu prometu in trgovini in s tem širi evropsko kulturo.

Kar pa se o Rusih piše, posebno pa od poljske strani, da ima moskovitarstvo azijski izvor in značaj, to je vse pretirano in nagajivo; da so se Rusi mešali tudi z drugimi narodi, to je gotovo, ali zaradi tega niso zgubili svojega slovanskega značaja, kateri so je najbrže pri Rusih čisteje ohranili, nego pa pri mnogih zapadnih Slovanih, kateri se še vedno prav močno mešajo z drugimi bližnjimi jim narodi. Prav zato ste tudi ruska umetnost in literatura edini pravi čisti zastopniki slovanskega duha. V tem obziru utegne pač pisatelj prav imeti in reči se more, da se je v popisu Ruskega naroda potrudil še precejšnje objektivitete; akoprem nihilizmu prišteva prevelik vpliv

PODLISTEK.

Učitelj slikar.

Spisal J. Trošt.

(Dalje.)

— Samo par uric na teden, Hinko, saj boste tako uljudni, kaj ne da? (Tukaj je Hinko posnemal ženski glas in njegovo milo proseče spreminjanje). Z očetom se pogovite, kako in kaj!

In precej popoldne istega dne me res pokliče svetlopišec k sebi in praša, ako sem zadovoljin to storiti.

Ostal sem pri svojej, da se nisem dal pregovoriti več nego par uric na teden.

Začnem misliti, kako bi začel poduk. Načrt sem naredil ta le:

Na podlagi slovenske slovnice jej povem nekoliko razlik in posebnosti v hrvatske slovnici. Ob jednom začneva malo po malo čitati. V sintaksi pa uže tako ni velikih razlik.

Kot središtvu sem sklenol rabiti jedino slovensko-hrvatsko slovnico z malim besednjakom. Pozn je začnemo čitati hrvatske pisatelje za ilirske dobe in to na prvem mestu pesni in djulabije Vrazove. Mislil sem, ilirski pisatelji so takorekoč most mej hrvaščino in slovenščino.

Načrt je bil narejen!

Sada hajde radit.

Drugega dne popoldne je bila prva ura čudne te instrukcije, kakor sem je sam imenoval s početka.

Dobro sem se pripravil za prvo lekcijo, da veliko bolje nego pozneje v četrtem tečaju pri poskusnih vajah. Za prvi dan sem odločil majhen prolog o hrvaščini sploh in potem da govorim paralelno o slovenskih in hrvatskih pismenkah.

Lekcija je dobro vspela. Moja učenka je pazila na vsak moj migljaj in glavne opazke tudi zabeležila. Oče njen me je poslušal ves čas in se je slednjič na samem meni jako pohvalno izrazil glede mojega predavanja.

Ti Jože bi se mi bil smijal, kajti govoril sem možki, neustrašeno in klasično, kakor kak doktor filozofije na universiteti. Večkrat sem se moral sam smeja vzdruževati, ko sem pomislil, kako važno in častno ulogo imam. Držal sem se, kakor da bi bil kak star klasik v hrvaščini, kakor da sem kakov »dubrovački pisac« petnajstega veka.

V predgovoru sem govoril o blago glasi hrvatskega jezika, o njegovej popolnosti in bogastvu. Teško, da me je Karolina umela, ali pazila je vendar na vsako besedo. Slednjič sem še omenil neizmerno zaklad hrvatskih narodnih pesen, osobito pa epičnih. Govoril sem tudi nekoliko o njihovem postanku, kolikor sem premozel se svojimi slabimi dušnimi močmi, kajti vedel sem, da se nežno žensko srce kaj rado nasladije z romantiko, ki je v teh pesmih (seveda ne v vseh) zapletena mej verjetne in neverjetne heroične čine in prizore. Karolina me je poslušala z vso dušo, ko sem jej pripovedal vsebino pesni: »Kosovska djevojka«.

Tako sem podučeval z dobrim vspe-

hom polnih pet tednov. Proučila sva v glavnem zapopadku vso hrvatsko slovnico. Začneva z Vrazom.

Tudi tukaj je bil uspeh lep. Reči moram, da je Karolina tudi dobre glave in talenta posebno za jezike, kakor malo kdo. Krasne Vrazove pesmice je moja učenka razumela, kar skoraj brez vsega pojasnila. Nekatere se je, meni na ljubo, tudi na pamet naučila. Kedar sem rekel: Gospodičina, storite mi to dobroto in naučite se na pamet to ali to pesmico, gotovo se jo je naučila.

Začel sem govoriti ž njo hrvatski.

S početka je bilo malo težavno, a k malu se je učenka tudi tega privadila, s tem, da je čitala po cele ure glasno pesmice Vrazove, koje sva bila uže obravnala.

Potem začneva z Djulabijami.

Ko sem jej raztolmačil pomen in postanek divnih teh pesmic ter jej tudi nekoliko povedal o ilirakej dobi, bila je Karolina vidno ganena. Dala mi je šopek, ki ga je imela na prsih, rekoč:

— Pamтите gospodine, kada ste mi tumačili Djulabije Vrazove. Ovom sgodom dajem Vam ovu kitiču cvieča.

Izenaden te nepričakovane sreče sem bil skoraj v zadregi in nisem vedel, kaj bi rekel.

Pred odhodom mi je ponudila belo svojo ročico, katero sem lahko stisnol.

Počitnice so se približevale koncu. Čutil sem, da se mi bo posloviti od nje... katero sem ljubil uže tedaj, ali zatajeval sem svoje čustvo iz vse duše in čakal ugodne prilike. Spomnil sem se, da moram na pripravnici še pokladati izpit. Da ti

rečem, dragi Jože, pripravljaj se nisem prav nič. Zadnji teden sem pogledal zopet, kako treba, da se rešujejo quadratične jednačbe in kakor veš, da nisem bil nikoli mathematicus, poskusil sem in — vse je bilo spuheto!

Začnem iskati zopet aritmetiko in kaj misliš, da sem jo mogel kmalu najti. — Komaj sem se nekoliko naučil, da sem mehanično reševal quadratične jednačbe, ali kaj pravim mehanično, saj jih tako nisem nikoli znal drugače nego mehanično.

Ves zbezan sem prišel ta dan h Karolini. Prašala me je, kaj neki mi je, ali sem bolan ali kaj. Zelo je bila v strahu, ko me je videla tako zbezanega.

Čitala sva ta čas uže sonete. Isti dan sva čitala oni sonet, o kojem sem ti uže prej kedaj pravil, da se mi najbolj dopada.

Sonet se končuje:

Prieko groblja nad' ti cvate cvietom,
Prieko groblja tebe ljubav čeka!

Čital sem jaz prvi ta sonet. In ko končam, opazim, da kapljejo Karolini solze iz lepih plavih oči.

Što Vam je Karolino? prašam. (Hinko je imel navado, da je strastno in pretirano z občutkom čital, kar je mislil, da je neizrečeno lepo). Karolina je začela govoriti slovenski, kar je značilo, da jej ni več do uka...

— Ganole so me besede pesnikove, katere ste Vi tako čitali, kakor da so Vam zares namenjene.

Uže nekaj dni prej sem opažal, da ima še druge simpatije do mene ne le kot do svojega učitelja... Kedar so se najine oči srečale, vselej je zarudela.

in vidi najnovejšo dobo velike Rusije skozi prečne nadočnike, kakor smo uže omenili; ali Slovanu po letu 1870. uže toliko objektivnosti od nemške strani prav dobro dè, ker ni navajen od one strani na drugo, nego na psovanje. (Dalje prih.)

Iz državnega zborna.

V četrtak se je odprlo poslanske zbornice zadnje zasedanje volilne dobe pod ugodnimi znamenji, ker si je s trudom, dobro voljo in poštenim delom pridobilo zaupanje avstrijskih narodov, katero so zapravili levičarji te zbornice, dokler so bili v večini. S tem, da se je postavila na stališče realne politike, da je povzdignola državni kredit, da se je ozbiljno začela pečati za zboljšanje razmer nižjih stanov, da se je ozirala na kmeta in malega obrtnika, da je odurohnila in pijavkam začela pot zagrajati in z mnogimi drugimi koristnimi sklepi je narode uverila, da je nje najvišji cilj sreča ljudstva in krepost države. Prepričani smo, da v zadnjem zasedanju to zaupanje še bolj utrdi in da potem po novih volitvah na novo ukrepkljena in z novimi čilimi močmi pomnožena še uspešneje pojde na delo, katerega še toliko čaka.

Uže v prvi seji je vlada na mizo položila mnogo predlog, med drugimi: brodarstveno pogodbo s Francosko, razširjenje olajšav davkoplačevalcev, nabor vojakov za leto 1885, o sodnjem pristojnosti deželnih brambovcov, podaljšanje zakona zastran postranskih železnic, pobranje davkov do konca meseca marca, osvobodjenje pogodeb za pogozdovanje Krasa od pristojbin, vzdrževanje Albrehtove železnice, in več drugih predlog.

Potem je načelnik naznanil najmi-ljostljivejšo cesarjevo zahvalo za voščila nje-mu in cesarici k rojstvenemu dnevu, spomnil se gorko udov, ki so umrli mej tem in zadnjim zasedanjem ter je novoizvoljene zaprisegel.

Na to je grof Taaffe obširno govoril o po-moči, katero je vlada dovolila Galiciji vsled velikih poškodb po povodnji meseca junija in julija. Minister pa je pristavil, da tu gra-tulja za to, da se ubranijo v prihodnje take povodnje, ker uničujejo blagostanje Ga-licije in tudi državi sekajo hude rane. Zato bo potreba posebnih zakonov, da se reke uredé, vlada ima v rokah uže dotične poz-vedbe ter bo zbornici nasetovala potrebne naredbe. Zbornica je ta govor živo odo-bravala.

Zadaj je finančni minister začel razla-gati finančno stanje ter je govoril celo uro. Iz tega posnemamo to le:

Skupne potrebščine za leto 1885. so pror. čunj-ne na 519.893.166 gld., dohodki na 504.816.961 gld., tedaj bi primanj-kavalo 15.076.205 gld.

Za leto 1884. so bile skupne potreb-ščine proračunjene na 514.919.373 gld. do-hodki pa na 474.555.699 gld., tedaj je kazal primanjkljaj 40.363.674 gld.

Ako se tedaj primerita primanjkljaja omenjenih dveh let, tedaj se pokaže, da je primanjkljaj za leto 1885. za 25.287.469 gld. nižji, nego v letu 1884.

Ali iz svote teh primanjkljajev se imajo odbiti izvanredni stroški za nove železnice itd. ki so v letu 1884. znašali

35.400.000 gld. in odbitek, sklenen v dr-žavnem zboru, z 400.000 gld., tako da je znašal primanjkljaj le 5.000.000 gld.

Ako se ta račun obrne na proračun za leto 1885., mora se odbiti od primanj-kljaja 13.229.172 gld. izvanrednih stroškov za nove železnice. znašal bi tedaj pravi primanjkljaj le 1.847.033 gld. V primeri z letom 1883. bi tedaj bilo primanj-kave manj za 9.152.967 gld. ali 87 odstotkov.

Pri tem pa je treba še to v [poštav-jemat], da so resnični dohodki uže v letu 1882. presegali proračunjene za 11.970.788 gld. in da je tudi se laj pričakovati večega dohodka, nego je postavljen v proračun.

Nazadnje finančni minister preide na posamezne oddelke finančnega gospodarstva ter sklene z izrekom, da trdno upa, da se mu s pomočjo visoke zbornice v prihodnjem postavočajnej dobi posređi, da doseže cilj enakotežja v državnem gospodarstvu, za kateri se vlada vedno prizadeva.

Zbornica je pozdravila proračun z odobravanjem ter ga izročila v pretres proračunskemu odseku.

Volitve novih poslancev Bloch, Richter, Tonner, Kathrein, Lorenzoni, Gregor in Sulc so bile potrjene.

Pred sklepom se je se je prečitalo še več predlog poslancev, tako n. pr. poslanca Schaba, naj trgovinski minister zbornici predloži vse pogodbe, ki zadevajo vzdržav-ljenje železnic. Poslanec Herbst je vlado interpeliral, ali še v tem zasedanju poda predlogo o severni železnici.

Druga seja je danes.

35.400.000 gld. in odbitek, sklenen v dr-žavnem zboru, z 400.000 gld., tako da je znašal primanjkljaj le 5.000.000 gld.

Ako se ta račun obrne na proračun za leto 1885., mora se odbiti od primanj-kljaja 13.229.172 gld. izvanrednih stroškov za nove železnice. znašal bi tedaj pravi primanjkljaj le 1.847.033 gld. V primeri z letom 1883. bi tedaj bilo primanj-kave manj za 9.152.967 gld. ali 87 odstotkov.

Pri tem pa je treba še to v [poštav-jemat], da so resnični dohodki uže v letu 1882. presegali proračunjene za 11.970.788 gld. in da je tudi se laj pričakovati večega dohodka, nego je postavljen v proračun.

Nazadnje finančni minister preide na posamezne oddelke finančnega gospodarstva ter sklene z izrekom, da trdno upa, da se mu s pomočjo visoke zbornice v prihodnjem postavočajnej dobi posređi, da doseže cilj enakotežja v državnem gospodarstvu, za kateri se vlada vedno prizadeva.

Zbornica je pozdravila proračun z odobravanjem ter ga izročila v pretres proračunskemu odseku.

Volitve novih poslancev Bloch, Richter, Tonner, Kathrein, Lorenzoni, Gregor in Sulc so bile potrjene.

Pred sklepom se je se je prečitalo še več predlog poslancev, tako n. pr. poslanca Schaba, naj trgovinski minister zbornici predloži vse pogodbe, ki zadevajo vzdržav-ljenje železnic. Poslanec Herbst je vlado interpeliral, ali še v tem zasedanju poda predlogo o severni železnici.

Druga seja je danes.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je 4. t. m. v Budimpeštu sprejel deputacijo gališkega deželnega zbora ter na nagovor Zyblikieviča omenil, da se dr-žavnemu zboru podadé predloge glede uredbe rek v Galiciji.

O državnem zboru, ki se je odprl za-dnji četrtak, poročamo na drugem mestu.

Iz Prage se poroča, da proti koncu tega meseca državni poslanec Gregor skliče volilce, da jim da račun o svojem delovanji; pristavlja se, da je sedanje njegovo po-litično prepričanje mnogo drugače, nego je bilo poprej.

V ogerski poslanski zbornici je 2. t. m. ministerski načelnik govoril za skupno colno okoliše, ker bi bilo lastno colno okoli-še škodljivo ogerskemu kmetu in obr-tniku. To je pač resnično; madjarski na-puhneži bi radi okoli in okoli svojega «or-saga» imeli kak ocean, a tega nečejo ve-deti, da bi potem sami morali poginoti.

V Kološvaru se je vsled ukaza oger-skega ministra notranjih zadev zaprlo št-u-dentovsko društvo «Julia», ker se je pe-čalo s politikom.

Vnanje dežele.

V Makedoniji Turki tako zatirajo Bol-gare, da so se na to uže opozorile vele-vlasti, angleškeji vladi se je o tem natun-čno poročilo in tudi Rusija vé vse, kako se tam godí. Pričakuje se, da velevlasti Turčijo prisilijo, da v tej deželi človeški ravná z svojimi podaniki. — Dokler bo Turčija gospodarila v deželi, dotlej pač na človeško ravnanje ni misliti, čas pa pride, ko tudi ta dežela razdredi kruti turški jarem.

Francosko ministerstvo je prišlo s pos-lansko zbornico pri razpravi o volilnej predručajbi navskriž, ker je ta storila neke ministrom nepovoljne sklepe; vendar se utegne stvar poravnati.

V nemškem državnem zboru je 3. t. m. govoril Bismark o razmerah k vaticanu. Rekel je, da nemška vlada za Poznansko prizna le tacega prelata, ki ni prijatelj te-žnjam, da se zapadno Prusko in gorenja Slezija od države odtrga. Dogovori z Ri-mom niso doslej imeli nobenega vspeha, če tudi je bila pruska vlada popustljiva. Vlada lahko čaka in daljše koncesije dovoli le te-daj, ako jih dovoli tudi Rim.

Angleška spodnja zbornica je 2. t. m. v prvem čitanji sprejela predlogo o noveji razdelitvi volilnih okrajev.

Na Španjlskem še vedno razsajajo št-u-dentje in trdi se, da je vlada sklenola, da se imajo vsa učilišča zapreti, ako ne dadé miru.

Egiptovsko najvišje sodišče je 2. t. m. razsodilo, da je egiptovska vlada postopala ezakonito, ker je predrugačila likvidacij-ski zakon, ker ona o tem ni pristojna, am-

pak le mejnarodna finančna komisija. Vsled tega so morali povrniti denar vsi uradniki, ki so ga izročili viali, namesti blagajnici za državni dolg.

Iz Sudana so prišle te le vesti: V «Bureau Reuter se 3. t. m. poroča iz Don-gole: Mudir v Dongoli je prejel poročilo, da je Mahdi umrl; njegovi pristaši zelo umirajo. O drugod se ta vest doslej še ni potrdila.

S francosko-italijskega bojišča poroča časnik «Times», da je mej francoskimi vo-jaki na otoku Formosa vstala kolera; čas-nik «Temps» pa trdi, da to ni res; fran-coski minister mornarice je prejel posla-nico od Courbeta, da se vojaki zdravi na vseh ladjah.

Severno-amerikanskega državnega na-čelnika poročilo državnemu zboru naglaša, da so razmere do vseh tujih vlad prijate-ljske, težave dela le vojna mej Francozi in Kitajci v vshodnji Aziji. Po poročilu dr-žavnega blagajnika je bilo v minolem letu 57 milijonov dolarjev več dohikov nego troškov in v tem letu se računí na 40 mi-lijonov dolarjev prebitka. Srečna Amerika!

DOPISI.

Iz Škedne, 5. decembra. — Malo premalokrat kaj iz naše zapuščene Škedne svojim čitateljem poročam, krivdo v tem obziru pripuščem v rasodbo tebi, ki ti je kot meni popolnoma znana. Zato pa, ker me je redék, celo prvi slučaj k veselju ganil, moram iz svoje dolžnosti po svoji kratkeji možnosti naznaniti prvi pohod nam ljubih rojanskih pevcev, kateri so nas zadnje nedelje v dostojno brojnem številu obiskali. Tožiti brez opravičevanja sem primoran, da so bili pikro sprejeti, ali vsejedno zadovoljni, da so naši bratje po rodu in domu nas blagovolil počestili z svojim obiskom, bila je velika v vsej vasi in najbolj za nas ude Slov. pevskega dr. S. V.

V gostini G. S. je vse rajalo od ve-selja, rojanski pevci so se pokazali z svojim petjem izurjeni in večji pevci; pokazali so tudi, da so zavedni narodnjaki in tudi pravi branitelji svoje domovine. Ker že-limo, upamo še enakih pohodov; ali tudi, kakor se je od obeh strani obečalo, želeli bi bilo, da bi se tudi izpolnilo. Navduše-nje pri tej priliki je bilo veliko.

V zahvalo Vam česti vrednim rojan-skim pevcom in vrlim Rojancem, kateri ste nas pri tej priliki obiskali, nemam za-dostnih besedi, le to omenjam da nam je želja, da se še mnogo, mnogokrat obiščemo. Konečno kličemo Vam iz dna naših src: Živeli!

Med tem, ko smo se mi v nedeljo veselili nam pa nij bilo dano veseliti se v terek. V terek popoldne pripeljal se je namreč naš poslanec Strudthoff. Pregle-doval je cerkev, katero mu je razkazoval Katelanovič, akoravno je bil gospod župnik navzoč. Brž ko ne postane Kastelanovič še cerkveni starešina, ker se je baš sedaj vkazal tako spretnega v cerkvenih zadevah. Šli so potem malo Škednjo ogledat. Da nam bodo sedaj neko ulico razdelili je obljubil g. Strudthoff in ko so se o tem pomenili, šli so vsi k gospodu Kapovili in tam na račun prelepega sprejema spili par kozarcev vina. Razšil so se pozno v noči. Bog zna bode li nam ta pohod kaj koristil?

Koper, 4. decembra 1884. — (Izv. dop.) V zadnjem dopisu iz Kopra dne 25. nov. je napéno, kar je bilo tiskano glede zdravnikov. Kdor je napadel zdravnike, storil je veliko krivico ne le zdravnikom, temuč tudi dijakom, kajti s tem so zgubili dijaki zaupanje zdravnikov, da si tudi ni nobeden slabe besede o ujih črhnil. Res je, da je dijak, ranjen od bivšega šupana dr. jur. Gambini-ja, poklicati dal oba občinska zdravnika: gosp. dr. Gra-visi-ja in gosp. dr. Pavlovicha. Neresnično pa je, da nista hotela priti omenjena zdrav-nika. Ker gosp. dr. Gravisija ni bilo doma, poslal je po gosp. Pavlovicha, ki je pri-trdil, da pride kasneje. Ko je pa gosp. Gra-visi prišel domu, bila je njegova prva pot iti k ranjenemu dijaku, in gosp. dr. Pa-vlovich je prišel eno uro kasneje, vendar sta oba zdravnika prišla še isti dan, ko sta bila poklicana.

Posebno hvale vreden je gosp. dr. Gra-visi; on je zlasti dober dijakom, vsakate-rega bolnega dijaka obišče, da ne zahteva plačila, on je neustranski, ne ozira se niti na narodnost niti na stan osebe, priprav-ljen je vsako uro postreči bolnikom.

S temi vrsticami tedaj naj bode pre-klicano, kar se je govorilo slabega o ome-njenih zdravnikih; ob enem naj ide v javnost, da je tako poročal isti dijak, ka-terege so 19. novembra Gambini in nje-gova dva prijatelja Baseggio in Derin naj-bolj ranili. Hvala bogu! tudi dijak je zopet

okreval in sedaj pričakuje se le še raz-sodbe slavnega sodišča, kar se tiče na-pada 19. pret. m.

Djak prestal je bolečine, a Gambini-ja pa še čaka.

Domače in razne vesti.

Nov poreški škof Monsignor dr. Fiapp bode 4. januvarja v Gorici posvečen in 2. februarja v Poreču slo-vesno inštaliran.

Spremembe v vojaštvu. Polk-ovnik domačega Primorskega polka Milan I., Adolf pl. Monari je v enakoj lastnosti prestavljen k polku baron Sokčević. — Fregatni poveljnik baron Penko je dobil zaradi te dni izdane zgodovine c. k. av-strijske mornarice red železne krone III vrste in je premeščen v skupno vojno mi-nisterstvo. — Umrl je poveljnik c. k. mor-narske akademije na Reki, vitez Pichler, na njegovo mesto pride fregatni poveljnik vitez Joly.

Razpisane službe. Razpisana je služba obhodnika pri tukajšnji dežel-nej sodnji. Plača f. 509. Prošnje do konec t. m. — Razpisana je tudi služba sluga na koperskej gimnaziji splečo 300 fr. in prostim stanovanjem.

Določbe glede ribarjenja v jadranskem morji se te du raz-glasé, ker ste naša in italijanska vlada dotične dogovore končali.

Promet v tržaških založiš-čih v mesecu novembru. Konec meseca oktobra je bilo blaga v založiščih 16.621.412 k., meseca novembra se ga je vpeljalo 9.553.993 k., izvozilo pa 9.317.621 k., tedaj ga je konec novembra ostalo v založiščih 16.857.783 k., ki je bilo zavarovano za 5.490.000 uld.

Tržaške novice: Prišel je v Trst poveljnik c. k. mor-narice, viceadmiral baron Sterneck, tukaj ostane par dni, pa se potem napoti od tukaj v Pulj, v njegovem spremstvu je tudi polkovnik Soyka, načelnik-inženir za gra-denje vojnih ladij.

Novo stavbeno postavo za Trst in oko-lico je potrdilo Njeg. Veličanstvo, s tem bodo torej nehale neprilike, katere je delal mestni stavbeni urad našim okoličanom.

Milodarov za obitelji za kozami bolnih se je do četrtka nabralo uže nad 7000 f. Število za kozami zbolelih se je v zadnjih dneh nekoliko zmanjšalo. Vsem šolskim vodjem je došel namestništveni ukaz, da si mo-rajajo dati vsi učenci kozé cepiti, sicer se iz šole izključijo.

Tega drakoničnega ukaza mi ne mo-remo odobravati, prvič zato, ker sega pre-več v osobno svobod o, in drugič tudi zato, ker še ni dognana stvar, ali cepljenje kog res v resnici več koristi nego škoduje; stro-kovnjaki o tem so zelo različnih misli; an-gleški doktorji, čeprav je angleški doktor E. Jenner cepljenje iznašel in prvi rabil, izrekli so se uže pred nekoliko leti zoper stavljenje koz ter dokazovali, da cepjenje več škoduje, nego koristi; temu pa so se ustavljali nemški doktorji z nasprotnimi dokazi; vpraša se toraj, ali imajo prav praktični Angleži, ali teoretični Nemci. Ljudje pa se posebno zaradi tega ustavljajo cepljenju kor, ker se bojé, da se zdravemu truplu ne vcepi kaka druga, posebno sifi-litična bolezen, kar se je uže tolikokrat zgodilo in so bile vsled tega cele obitelji, cele soseske uže večkrat nesrečne. Nam je znano, da je nedavno pri nas v Trstu jemal pri cepljenju nek doktor tvarino na vides jako zdravemu otroku, katerega je v naročji držala vsa skrufolozna mati ter da je še le na opombo neke matere cep-ljenje ustavil v besedah: «Tega nisem opazil». Poslednjič moramo pristaviti, da prve nemške zdravniške avtoriteté pripo-ročajo, naj se ob času epidemije ne stavljo kozé, ker se s tem epidemija še bolj širi. Ali hočejo tedaj tržaški zdravniki modrejši biti od vseh družih? Mi jim kličemo: Videant medici, ne quid res publica detrimenti capiat!

Koze v Trstu ponehavajo; te dni je bilo le od 14 do 21 pravih bolnikov na dan. Zato je magistrat zopet preklical svojo naredbo, da napraví iz ljudske šole v Corsia Giulia pomočno bolnico za koščevce. Nastopilo je tudi južno vreme in to nam daje še boljše nado, da bolezen počasi zgine.

Tramvaj na parov. 17. t. m. pregledna komisija za progo Sežana-Vipava pod na-čelništvom svetovalca deželnega namest-ništvá plem. Krakiča, proglada érte Sežana-Storje, Storje Kazle, Kazle Avber in Avber Čehovini.

Ogenj v mestni bolnici je vstal v čer-trtek ob 4 uri popoldne, naglo se razširil in kmalu je bil rudeči petelin na strehi. Ognjegasci so imeli dosti posla, da so ogenj pogasili in sosednja poslopja obva-rovali. Zgorelo je mnogo perila in škode je neki okoli 16.000 gold. Zgorela se je tudi pri tej priliki nesreča, da je ognje-gasec Alojzij Presan, ki je gasil na strehi, zgubil enakotežje in v gločočino padel, ven tar pa tako srečno, da se zunaj ni nič poškodoval in da po izreku zdravnikov notranje poškodbe nise nevarne.

Mislil sem si, ona me ljubi in jaz...

Premagaval sem se kolikor sem mogel.

— Sada čitajte vi, gospodjice, rečem kakor bi se ne bilo nič zgodilo.

— Ne mogu, gospodine, do duše ne mogul.

— Molim Vas, gospodjice, pustite taj nesretni epitet, gospodine. Pri tej priliki sem je prijel za belo ročico, ki se je tresla v mojej. Ko je čula moje besede, spremeni-la se je trenutku in pustila roko v mojej.

— Dakle ipak... reče in mi pade na prsi ter le vedno lhtl...

ganen tega prizora tudi jaz nisem mogel več zatajevati svoje ljubezni. Stisnem jo na prsi in rečem:

— Torej Ti me ljubiš, Karolina...?

— On, Hinko moj, iz vse duše, iz vse duše Te ljubim.

— Ali jaz Te ne morem osrečiti, Ka-rolina!

In še bolj se mi je pritisnola na prsi in rekla:

— Oh, kdo me pač more osrečiti, če ne Ti, dragi Hinko moj...

Molčal sem in mislil na bodočnost. Ali mi-lil sem, mislil in nič nisem izmislil. Oči so mi bile vedno na njej, kojo sem podučeval.

Končavši, pogleda Hinko po solnci ali ovo je bilo uže zatonilo.

— Jutri bočem nadaljevati, reče, sedaj pa pijva v zdravje Karolinino!

— Živila! Živila!

Potom sva šla na sprehod v hladnem mraku. Vedno mi je bila pred očmi zadnja slika Hinkove pripovedi.

(Dalje prih.)

Nečloveška dejanja. Fabrikant mazila, ki je bil 16 mesev odsoten, nek Benjamin P., se je vrnil te dni; ali komaj je stopil v stanovanje njegove žene v Verdelli, ko je začel ženo s polenom tako neumljeno nabivati, da je krvaveča zgrudila se na tla in da so jo morali na pol mrtvo odnesti v bolnico. Zvedel je namreč mož, da je žena mej njega odsotnostjo živela v zakonolomni zvezi z njegovim bratom, zato je jo tako strogo kaznoval; a ker pravica tega ne dopušča, zaprla ga je polnoč. — Kovač Anton C. je svojega 7 mesečnega sinčka (čujtel) tako z roko pretepala, da se je otroku ulila kri skozi usta. Policija je tega kanibala, ki ima svojo kovačnico v ulici Salice št. 4, precej naznanila sodni, da ga kaznuje, kakor zasluži. — V četrtki je nek sodar, Vincenij V. nevarno ranil s kamenom na glavi svojega kolega, 24letnega sodarja Alojzija R. in to zaradi malokostnega prepira.

Ne varno prehitro. Nek Josip B., kmetiški fant iz Standreža pri Gorici, je po gretskem klanu tako naglo in nepromišljeno vozil, da je povozil 14letnega otroka Franca R., katerega so morali odnesti v bolnico. Kaj sledi zdaj? Nesreča in kazen.

Zvabil je nek Lloydov uradnik bankovec za 1000 gl., tuk. komercialne banke in to blizo Lloydove palače.

Policijsko. Nek kamnovec brez dela je v sredo zvečer v kavarni Litke odnesel 4 zimске suknje, ali oboje ga je zapazilo in izročilo policiji. — Še suknje v prvi tržaški kavarni niso gotove! — V sredo zvečer je tudi nek straznik zasadel dva postopača, ko sta hotela odnesti vrečo kave, ki je bila kakor uzor izpostavljen na vratih neke prodajalnice na trgu Barriera vecchia. — 31 letni fakir Rudolf H. je hotel sinoči s tremi tovaršmi vломiti v magazin nekega tuk. trgovca, ali policija ga je zasadila in vlovila, mej tem ko so njegovi tovarši pete odnesli. — Policija je zaprla tudi nekega grškega pomorskega kapitana, ker je kuharico v krčmi »alle Biscie« pretepal. — Neznani tatovi so odrgali predsinčnem poštno skrinjco v ulici St. Michele, in jo razbili. Denara vendar niso tam iskali! Neki ubogi furlanski je nek nje domoroček vkradel listnik, v katerem je bilo 45 gl., in nekemu vratarju v Via S. Giovanni so tatovi vkradli predsinčnem 4 pare čevljev in zimsko sukno. — Policija je zaprla te dni tudi dve ponočni »frujlice« in enega gospodičca, ker je po ulicah klical »Italijo iredentosa«.

V poštne hranilnice vložilo se je v meseci novembru v Avstriji 9,518,693-20 mil., izplačalo pa 8,506,280-26 milijonov. Stajerska, Koroška in Kranjska so vložile v meseci novembru 714261 goldinarjev, izplačalo pa se je 238 462 goldinarjev. Tirolska Primorsko in Dalmacija so vložile v novembru gl. 688,649-88; izplačalo pa se je gl. 406,483-21.

Iz Rojana nam pišejo, da na predlog g. Bonina misli mestni magistrat zatreči 3 razred slov. ljudske šole v Rojanu. Šolski nadzornik, g. Lozar se sicer na vse kripilje trudi, da bi ta Boninov naklep uničil in tega gospoda pokazal svetu, da je res le agent za politične okoliščine. — Čujte, kako se godi! — Poprej je bil v Rojanu na slov. oddelku učitelj Masten; on je imel v slov. oddelku vedno do 50 otrok. — Za njim je prišel na slovenski oddelk g. Bonin; ta zna barko tako voziti, da je vse otroke odpravil iz slov. oddelka na italijanski, na katerem uči mladini priljubljeni g. Klemenčič; stvar je prišla tako daleč, da je zdaj na slovenskem oddelku 12, na italijanskem pa 92 strok, samih Slovencev. — Iz tega se vidi, da je magistrat poslal v okolico dočrega krtca, kateri domačo našo zemljo na vse kraje spodriva; otroci se Bonina boje, stariši so slabotni in nebrizni, zato je prišlo tako daleč. Okoličani! Ali se ne boste upirali temu potujčevanju vaših otrok! — In okoliški poslanci, ali ne mislijo na vse kripilje na to delati, da se odstrani ta labonski krt? — Zalostne so te razmere; zato pa je treba na noge, naj tudi poslanci z vsjo močjo podpirajo šolskega nadzornika. — Ob enem pa bi bilo tudi priporočati g. dež. šolsk. nadzorniku, da to stvar nekoliko preiskuje.

Goriški okrajni glavar in župan v razporu. Te dni je šla neka bolna ženska iz Trsta v Koborid. Ko je dospela v Gorico, ni mogla več dalje, poklicani zdravnik je spoznal, da ima uboga ženska koze. Okrajni glavar je vsled tega zaukazal, da se ima bolnica prenesti v goriško, za kužne bolezni namenjeno bolnišnico; a temu se je ustavljal goriški mestni župan ter zahteval, naj se uboga bolna ženska v svoj domači kraj, Koborid, odpravi. Zaradi tega je neki nastal mej okrajnim glavarjem in mestnim županom precej hud prepir, tako sicer, da sta se oha po brojavnem potu obrnola na namestništvo, naj ta p epir razsodi. Dokler pa ni došla razsodba, morala je uboga za kozami bolna ženska ostati pod milim nebom in to je trajala precej časa. Kako se je razsodba rešila, to nam sicer ni znano, ali upamo, da je pravdo dobil okrajni glavar, ne pa

goriški župan, ki je — mimo grede rečeno — doktor medicine in kirurgije!! Zdravniki smejo na njega ponosni biti! Zaukazal bolnikov pa si s tem ni pridobil.

Goriške novosti. V nedeljo so mnogi Lahonski trgovci goriški v mestnej dvorani prisustvali občnem zboru polit. društva »L'Unione« in tam pri Garibaldiem pepelu prisegli, da hočeje braniti italijanski značaj Gorice ter popolnoma odpraviti iz tega mesta barbarično slovensčino. Ali čudna osodal Drugi dan, to je v ponedeljek, bil je v Gorici veliki somen. Slovencev je privrelo iz vse kronovine na tisoče v svoje središče, in baš tisti kramarji, ki so dan poprej rotili se, da bodo Slovencev »preganjali«, so v ponedeljek uže vse pozabili in slovenske kmete po slovensko lovili po Travniku in Korenu: »Očka, mati, pojdite ga sem, jest va imam dobra roba po nizka cena«. Pa nek kmetič je odgovoril nekemu »šlor Michelu«, ki ga je po slovensko vabil, da on ne kupi nič od takih slovenozercev. Ali zvit Lahončič je tolažil kmeta tako le: »Kaj ga boste gledala; mi Goricijani smo dobri Slovenci, ta revolucijon ga delajo samo dohtarji, da avancirajo za konšilijirje in deputate«. Somen je bil prav živahen in Slovenci so najraje pri takih trgovcih kupovali, o katerih so znali, da niso lahonski kričači. — Goriški municipij je razpisal službo profesorja italijanskega jezika in ital. literature z letno plačo for. 1.200. To ima biti začetek italijanske univerze na Primorskem. Odslej bodo Goriščani govorili nel bel idioma del »sta«, in ne več nel idioma del »cemut, cedis, cefase«, v katerem je dosedaj tudi sam mestni župan najraje govoril.

Ljubljanske novosti. Ljubljanski mestni zbor je sklenol v svojej zadnji seji, da ne napravi nemške ljudske šole, katero tirjajo ljubljanski Nemci; ali dežel. šolski svet kranjski je precej drugi dan sklenol in ljubljanski občini naložil, da mora osnovati na svoje troške nemško ljudsko šolo. Bomo videli, ako se bode tudi v Trstu taka zgodila, kadar bode tržaški mestni zbor, kakor se skoro gotovo zgodi še v tem mesecu, zavrgel prošnjo 1429 slovenskih starišev za slovensko ljudsko šolo v mestu Trstu! Ako je v Avstriji le ena pravica, potem se mora tudi tržaškim Slovincem to dovoliti, kar se je dovolilo peščici ljubljanskih Nemcev! — Baš prilžno in prav je, da se zdaj meritorno reši prošnja tržaških Slovencev; mi imamo en slučaj več, na katerega se moremo sklicevati. — Ljubljanski mestni zbor je imenoval g. profesorja Miklošiča častnim meščanom; ta se je v prelepem pismu zahvalil za podeljeno mu čast, in svoje pismo sklenol s pomenljivimi besedami: »Stolno mesto lepe kranjske dežele, pros mesto našega naroda, bela Ljubljana: Vivat, crescat, floreat!« — 3. t. m. populudne po korarski maši bil je v stolni cerkvi državni poslanec g. Karol Klun kot novo imenovani Wollwitz-Flächenfeld-ov kanonik, slovesno v navzočnosti stolnega kapitela umeščen. Umestil ga je gospod generalni vikar kanonik dr. Pauker pl. Glanfeld. Precej po umeščenju se je kanonik Klun odpejal z brzovlakom na Dunaj, pa se vrne te dni v Gradec, da bode nazoč še z dvema drugima kanonikoma pri posvečenju ljubljanskega škofa, mil. g. Missle. Še v tem mesecu, menda dne 12., pa bode v Ljubljani slovesna instalacija novega škofa.

Ljudska knjižnica pride koncem tega mesca v J. Leonovi tiskarni v Mariboru na svitlo. Vsak snopič bo prinesel po 1 pevest, ali 2—3 manje povestice. Tudi ljudske pravljice, šege in navade sl. ljudstva iz raznih krajev naše domovine bomo priloževali. Vsak snopič imel bo celo nizko ceno, 6 nov., ker le tem načinom bo mogoče prostemu pouka potrebnemu ljudstvu si »ljudsko knjižnico« naročevati. Namen knjižnice je, da se poduk z najmanjšimi stroški po mogočnosti med slovenskimi čitatelji razširi. Mi priporočamo to podjetje slov. občinstvu prav toplo. Prodajo za Kranjsko prevzel je znani bukvar J. Giottini v Ljubljani. Dobro bi bilo, da bi se tudi v Trstu v kakej bukvarnici prodajala.

Pevsko društvo »Zora« na Vrdeli bode imelo jutri popoldne ob 7 uri svoj prvi redni občni zbor v gostilni obrtniškega društva. Na dnevnem redu je volitev novega odbora in posamezni predlogi. K temu prvemu občnemu zboru vse pevce in podpornike uljudno vabi.

Začasni odbor.

S! Uljudno vabimo vse č. gg. člane in rodoljube na **plešni vendek s hotelijonom**, kateri bode dne 8. decembra v redutnej dvorani »Politeama Rossetti«. Začetek ob 7 uri zvečer. **Veselični odsek »Trž. Sokolov«.** NB. Gg. člani se prosijo, da prilejejo v društveni obleki. — Vstopnice za nečlane dobivajo se v trgovinah g. **Ioan Valenčič-a**, Via nuova št. 39 in g. **M. Kerže-ta**, Piazza San Giovanni št. 1, brez istih nečlanom vstop ni dovoljen.

Tržno poročilo.

Kava. — Po hudej razburjeno ti nastala je reakcija, ker je holandska dražba pokazala slab uspeh. Pri vsem tem je menenje temu blagu ugodno in so kupci rezervirani, ker še vedno upajo, da pojdejo cene še višje. Prodalo se je te dni 500 vreč Rio po f. 52 do f. 63, 200 vreč Santos po f. 50 do f. 62. Java Mal. velja f. 62 do f. 66. Poitorico f. 92 do f. 105, Ceylon plant f. 92 do f. 130.

Sladkor — še vedno prav mlahova kupčija. Prodalo se je 4000 vreč slankorja po f. 17-25 do f. 21-50.

Sadje — srednja kupčija po le malo spremenjenih cenah. Pomeranče limoni f. 2 do f. 4 1/2, rožiči grški f. 5 1/2, pulješki f. 8.—; mandalji f. 74 do f. 78.—, datlji f. 30 do f. 35.—, fige v vencih f. 12 do f. 16.—, opaša f. 10 do f. 14.—, evebe navadne f. 10 1/2, do f. 16.—, Eleme f. 25 do f. 35.—, Sultanina f. 16 do f. 30.

Olje — prodaja se precej, kolikor ga dojde na trg. Jedilno olje stane f. 42 do f. 48.—, Corfu fino f. 52 do f. 60.—, namizno fino f. 70 do f. 82, najfinije f. 88 do f. 105.

Petrolje. — Tendence jako dobra, cene trdne; denes velja petrolje v sodih už. f. 11.

Domači pridelki — fižol stane denes: rudeči f. 10-50, bobinec f. 41 do 44-50, zeleni dolgi f. 11-50, beli 10-50 do f. 11, koki f. 13, mešan f. 8 do f. 9-50. — Maslo dobro, naravno f. 84 do f. 97.

Žito — malo obrajano; denes stane pš-nica odeska f. 8.—, kuruza podonavska f. 6-50 do f. 7.

Les — kupčija še precej dobra, cene trdne.

Šeno — dobro konjsko in volovsko od f. 1-40 do f. 1-85.

Borsno poročilo.

Kakor smo dobro uganili, kurzi drž. papirjev gredó še vedno višje in postajajo še veliko boljše; uzrok temu je ugoden finančni exposé našega finančnega ministra. Borsni promet je tudi postal živahnejši.

Dunajska Borsna

dne 5. decembra

Enotni drž. dolg v bankovcih	82 glid 10 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	83 • 25 •
Zlata renta	104 • 70 •
5% avst. renta	97 • 45 •
Delnice narodne banke	871 • — •
Kreditne delnice	306 • 30 •
London 10 lir sterlin	123 • 20 •
Napoleon	9 • 75 •
C. kr. cekini	5 • 77 •
100 državnih mark	60 • 15 •

Poslana. *)

Svarilo.

Jaz podpisani sem dal o svojem času **Matiju Mahnič-u** pooblastilo, da zame opravlja posle in celo izterjava denar. Ker sem bil primoran, njemu pooblastilo sodnijsko preklicati, svarim s tem vse p. n. trgovske prijatelje, da njemu za moje ime tako gotovo nič več ne izplačajo, ker bi jaz, ako bi se to zgodilo, plačila ne pripoznal.

Trst, 4. decembra 1884.

Matija Gasparuci.
trgovec z lesom.

*) Za takove članke je uredništvo toliko odgovorno, kolikor mu dotični zakon velevala. Uredn.

1884.
razstava v Kalkuti
(diploma s kolajno).
VLAHOV
lek odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zjedinenih držav Ameriških.
Dosežni uspeh: vsakoršna nerazpoložnost, neprebavljivost, kolika, gijste, krvavica, (hemoroid), povračljive mrzlice, vadenica, pranic, ino. t. slabost, živčenje krvi. Čisti polagoma in okrepuje zdravje. — Z vsako staklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.
Pozor proti ponarejenju!
Da bi dobitvanje leka olajšal zalaga ž njim izdelovatelj vse kavave, mirdodijnice, sladčarije in likerije v glavnih mestih po celem svetu. 22-48
Tvorinica: Romano Vlahov v Šibeniku Glavna zaloga v Trstu ulica S. Lazaro št. 1

NB. Pozor proti ponarejenju.

Cudovite kapljice
Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodelna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnije **želodčne** bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na **eranic**, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper belit tok, božjast, zoper scropok ter čisti pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo. (40)

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljatev pa edino v lekarnici **Cristofolotti v Gorici**, v Trstu v lekarni **E. Zanetti v G. B. Rovis**, **G. B. Paraboschi** in **M. Ravasini**. Ena steklenica stane 30 novcev.

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zavolj želje po dobičku tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

C. k. priv. tovarna
L. Tedesko & C.
DUNAJ.
Tovarna v Požunu V Trstu Corso 709-2.

VELIKANSKA ZALOGA
popolnoma izdelanih oblek za gospode in **spalnih sukeč**,
obleke za dečke in majhne otroke,
plašče in obleke za deklice in otroke
v najelegantnej in najnovejši modi.

Odlikovani na vseh svetovnih razstavah radi velike elegancje, solidnega dela in posebnno nizke cene svojih izdelkov.

Vsa obleka je po najnovejši modi upravlja za to izdelana iz najmoderneje robe, kakor pri vsem tem jako cene, akoravno fine in izvenredno fine vrste, vedno v vseh velikostih na razpolaganje, po čudno nizkeji 19-24 stalnej tovariški ceni

Filiala pri **Al. Eisenstädter** v TRSTU
Corso št. 709-2.

Tovarna v Proconob

Čistilna in kipeča voda
napravljena po lekarju
Josipu Udovicich-u
v Trstu.

Dolga nad 35letna skušnja gledé dobrote te umetno napravljene vode, me je spodbujala, da sem jo dal preiskovati po magistratni gospodi, katera je dala dovoljenje za nje prodajo z dekretom 17. maja 1874. št. 15584 in da jo zdaj razširim kolikor mogoče, da postane navadni družinski lek. 12-9

Mineralične, jako koristne snovi, katerih pomoč je brezdvombena, dajajo tej vodi moč, da pomaga v vsih onih boleznih, v katerih je treba odstranjevati iz trupla škodljive snovi, ki ravnsajo redno delovanje raznih organov. Zato ta voda koristi proti nabasnanju v želodcu, proti boleznim v čevuju in posebno proti boleznim jeter in proti hemoroidom.

Resničnost rečenega so potrdili prvi zdravniki tega mesta, ki predpisujejo to čistilno in kipečo vodo za razne bolezni in z nepričakovanim uspehom.

Glavna zaloga v odlikovanej lekarni **Udovicich** ulica Farneto. Cena steklenice 25 soldov.

Medjunarodna linija

TRSTA VZI NOVI-JORK

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.
Veliki prvovrzedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vspremajo blago in ponotnike po najnižjih cenah in z najboljšo p-strežbo. 2-2

V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.
Parnik »Surrey«. 3400 ton, v 12. dan dec. Popotniki naj se obrnejo na

J. Terkuile,
generalnega pasažnega agenta.
Via dell'Arsenale 13, Teatro Comunale v TRSTU.

Kajuta za potnike 200 glid Vmesni krov 60 glid
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na
Emiliano d' Ant. Poglajen,
generalnega agenta.

